

Samling af Afgørelser

Sag C-542/11

**Staatssecretaris van Financiën
mod
Codirex Expeditie BV**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden)

»EF-toldkodeks — forordning (EØF) nr. 2913/92 — varer under midlertidig opbevaring — ikke-fællesskabsvarer — toldproceduren for ekstern fællesskabsforsendelse — tidspunktet for angivelse af varernes toldmæssige bestemmelse — antagelse af toldangivelsen — varernes frigivelse — toldskyld«

Sammendrag – Domstolens dom (Femte Afdeling) af 27. juni 2013

Frie varebevægelser — fællesskabsforsendelse — ekstern fællesskabsforsendelse — varernes midlertidige opbevaring — ikke-fællesskabsvarer — antagelse af toldangivelsen — tidspunktet for placering under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse og angivelse af den toldmæssige bestemmelse — tidspunktet for varernes frigivelse

(Rådets forordning nr. 2913/92, art. 4, nr. 20), art. 37, stk. 2, art. 50, 67, 73 og art. 82, stk. 1)

Artikel 50, 67 og 73 i forordning nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved forordning nr. 648/2005, skal fortolkes således, at ikke-fællesskabsvarer, der har været genstand for en toldangivelse, der er blevet antaget af toldmyndighederne med henblik på varernes henførelse under toldproceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, og som har status af varer under midlertidig opbevaring, henføres under denne procedure og opnår således en toldmæssig bestemmelse på tidspunktet for varernes frigivelse.

Kodeksens artikel 67 foreskriver ganske vist, at det, medmindre der er fastsat andre særlige bestemmelser, er datoen for toldmyndighedernes antagelse af angivelsen, der lægges til grund for anvendelsen af alle de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til. Imidlertid er antagelsen af angivelsen ikke tilstrækkelig i sig selv til at bringe den midlertidige opbevaring til ophør. Toldkodeksens artikel 37, stk. 2, bestemmer således, at varer, der føres ind i Fællesskabets toldområde, forbliver under toldtilsyn, så længe det er nødvendigt for at fastslå deres toldmæssige status, og for ikke-fællesskabsvarers vedkommende og med forbehold af artikel 82, stk. 1, indtil de skifter toldmæssig status.

Hvad angår den omhandlede forsendelse kan varerne kun være under ekstern fællesskabsforsendelse, når alle betingelserne for denne forsendelse er opfyldt. Nødvendigheden eller muligheden for toldmyndighederne for at anvende verificerings-, identificerings- eller garantiforanstaltninger gør det ikke muligt at fastslå, at alle betingelserne for proceduren med ekstern fællesskabsforsendelse kan opfyldes blot ved antagelsen af toldangivelsen i sig selv. Den omstændighed, at varer som de i hovedsagen omhandlede først kan henføres under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse ved

deres frigivelse, fremgår i øvrigt af den definition, der er fastsat i toldkodeksens artikel 4, nr. 20), hvori det understreges, at toldmyndighedernes frigivelse af en vare sker »til de formål, der er fastsat under den toldprocedure, som varen er henført under«.

(jf. præmis 40-42, 46 og 53-55 samt domskonkl.)